

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursurile declarate de către Munteanu Ivan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Munteanu Ivan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care au fost admise apelurile declarate de către Munteanu Ivan, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, casată în parte hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016 cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, în rest hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016 a fost menținută,

c o n s t a t ă

La 05 ianuarie 2016, Munteanu Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin ordonanța din 12 decembrie 2014 emisă de către procurorul în Procuratura Centru mun. Chișinău, Filip Mărgineanu, în baza plângerii lui Andrei Chiriac, a fost pornită în privința sa urmărirea penală conform art. 190 alin. (5) Cod penal. Prin ordonanța din 12 mai 2015, dânsul a fost recunoscut în calitate de bănuț, iar prin ordonanțele din 10 august 2015, dânsul a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal cu dispunerea anunțării în căutare și reținerea ulterioară.

Invocă Munteanu Ivan că abia la 11 septembrie 2015, în rezultatul adresării cererilor succesive procurorului ierarhic superior privind ilegalitatea pornirii urmăririi penale, punerii sub învinuire și anunțării în căutare, a fost emisă ordonanța de eliberare a sa pe motivul lipsei temeiurilor pentru privare de libertate, iar la 16 septembrie 2015 a fost emisă ordonanța de scoatere de sub urmărire penală cu clasarea cauzei penale din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Declară reclamantul că prin pornirea urmăririi penale în baza plângerii unei persoane care nu a fost preîntâmpinată de răspundere penală pentru denunțul calomnios, tragerea la răspundere penală, anunțarea în căutare și dispunerea reținerii în lipsa temeiurilor prevăzute de lege, care permit declanșarea mecanismului de aplicare a măsurilor procesuale de constrângere și limitarea drepturilor și libertăților persoanei protejate de lege, i-au fost cauzate suferințe psihice, cât și prejudiciu material, determinat de necesitatea deplasării sistematice în Republica Moldova din Federația Rusă, unde la moment își are locul de trai, precum și angajarea unui avocat pentru acordarea asistenței juridice în cadrul cauzei penale.

Consideră Munteanu Ivan că acțiunile sale au fost calificate eronat de către organul procuraturii prin prisma art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că între dânsul și presupusa victima existau doar relații civile, care nu permit intervenirea reprezentanților organelor de urmărire penală, deoarece soluționarea litigiului apărut este de competența instanței de judecată. Mai mult ca atât, susține reclamantul dacă pornirea urmăririi penale, recunoașterea și respectiv audierea persoanei în calitate de bănuț, acțiuni ce se realizează în vederea stabilirii circumstanțelor reale ale cazului, puteau fi justificate de necesitatea realizării scopului procesului penal, atunci punerea sub învinuire și reținerea persoanei în privința căreia nu există date cu privire la comiterea infracțiunii, nu poate fi tolerată, fiind total neîntemeiată și ilegală.

Solicită reclamantul repararea prejudiciului material ce constă din cheltuielile de transport suportate pentru deplasarea la organul de urmărire penală în sumă de 1027, 70 Euro și cheltuielile de asistență juridică acordată în cadrul cauzei penale în sumă de 20 500 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică acordate în prezenta pricină în sumă de 11 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul lui Munteanu Ivan suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 11000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, au fost admise apelurile declarate de către Munteanu Ivan, Ministerul Justiției și Procuratura Generală a RM, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016 în partea reparării prejudiciului moral și încasării cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza penală, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Munteanu Ivan suma de 11000 lei cu titlu de

cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza penală și suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016 a fost menținută.

La 08 august 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Munteanu Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Munteanu Ivan a invocat că instanța de fond a omis să se expună asupra pretenției cu privire la repararea prejudiciului material ce constă din cheltuielile de transport suportate pentru deplasarea la organul de urmărire penală în sumă de 1027, 70 Euro. În acest sens, au fost prezentate biletele la avion tur-retur ce sunt anexate la materialele pricinii și confirmarea achitării costului acestora. De asemenea, prima instanță a confundat probele și sumele achitate de către Munteanu Ivan pentru reprezentarea în prezenta pricină civilă cu cele achitate pentru asistența juridică acordată în cadrul cauzei penale.

Indică recurentul că este neîntemeiată admiterea parțială de către instanțele ierarhic inferioare a pretenției privind repararea prejudiciului moral, deoarece prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală, ținând cont de faptul că dânsul este o persoană tânără care-și desfășoară activitatea profesională în altă țară, i-au fost cauzate suferințe psihice prin îngrădirea dreptului la libertate și siguranță, precum și posibilitatea de a se deplasa liber în scopul realizării obligațiilor sale față de terți. Astfel, consideră că suma de 200 000 lei este justă și echivalentă suferințelor suportate.

Declară Munteanu Ivan că Curtea de Apel Chișinău, deși a constatat că prin contractul de asistență juridică și bonurile de plată anexate la materialele cauzei, pentru asistența juridică acordată în cadrul cauzei penale dânsul a achitat suma de 20 500 lei, contrar prevederilor art. 7 lit. e) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, a menținut concluziile instanței de fond de încasare doar a sumei de 11 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 09 septembrie 2016, și Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Ministerul Justiției a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, precum și aprecierea arbitrară a poziției participanților la proces și a probelor anexate la dosar.

Indică recurentul că pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 este necesară întrunirea cumulativă atât a circumstanțelor prevăzute de art. 6 din Legea dată – dreptul la repararea prejudiciului, cât și cele din art. 3 – cazurile de reparare a prejudiciului material și moral. Într-adevăr, coroborând normele legale citate cu situația din speță, instanțele ierarhic inferioare corect și just au constatat că în privința lui Munteanu Ivan a fost emisă ordonanța de

scoatere de sub urmărire penală, însă, este eronată concluzia instanței de apel precum că intimatul-reclamant este în drept să solicite repararea prejudiciului cauzat conform prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în condițiile în care potrivit art. 3 alin. (1) din Legea dată, este reparabil prejudiciul material cauzat persoanei în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală. Astfel, materialele pricinii nu conțin nici un act procedural definitiv și irevocabil emis de către organele competente, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

Consideră Ministerul Justiției că instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat corespunzător dacă cheltuielile de asistență juridică solicitate de către Munteanu Ivan, au fost reale, necesare și rezonabile, or, acest fapt contravine art. 96 alin. (1) CPC.

Declară recurentul că instanța de apel neîntemeiat și nejustificat a dispus repararea prejudiciului moral în sumă de 7000 lei, deoarece prezenta pricină nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei motivate a Curții de Chișinău din 16 iunie 2016, a fost expediată în adresa recurentului Ministerul Justiției la 22 iunie 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 20250-4 (f.d. 160), și a fost recepționată la 13 iulie 2016, conform ștampilei aplicate pe scrisoarea de însoțire (f.d. 176).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Ministerul Justiției la 09 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 07 septembrie 2016, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de către Munteanu Ivan și respectiv, la 20 septembrie 2016 a fost expediată copia recursului declarat de către Ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 29 septembrie 2016, intimata Procuratura Generală a RM a depus referință, solicitând admiterea recursului declarat de către Ministerul Justiției și respingerea recursului depus de către Munteanu Ivan. Consideră nejustificată concluzia instanței de apel de reparare a prejudiciului material și moral, deoarece urmărirea penală s-a desfășurat într-un termen restrâns, în privința lui Munteanu Ivan nu au fost aplicate careva măsuri procesuale preventive sau de constrângere, cauza penală nu a fost remisă spre examinare în instanța de judecată, fiind încetată la etapa de urmărire penală.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016 recursurile declarate de către Munteanu Ivan și Ministerul Justiției au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursurile declarate și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de

contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi admise, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) CPC, prevede că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Art. 239 CPC prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 238 alin. (2) CPC, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că prin ordonanța din 12 decembrie 2014 emisă de către procurorul în Procuratura Centru mun. Chișinău, Filip Mărgineanu, în baza plângerii lui Andrei Chiriac, a fost pornită în privința lui Munteanu Ivan urmărirea penală conform art. 190 alin. (5) Cod penal.

Prin ordonanța din 12 mai 2015, Munteanu Ivan a fost recunoscut în calitate de bănuțit, iar prin ordonanțele din 10 august 2015, dânsul a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal cu dispunerea anunțării în căutare și reținerea acestuia.

Prin ordonanța din 11 septembrie 2015, a fost eliberată persoana reținută Munteanu Ivan pe motivul lipsei temeiurilor pentru privare de libertate.

În consecință, la 16 septembrie 2015 a fost emisă ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Munteanu Ivan cu clasarea cauzei penale din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

La 05 ianuarie 2016, Munteanu Ivan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, solicitând repararea prejudiciului material ce constă din cheltuielile de transport suportate pentru deplasarea la organul de urmărire penală în sumă de 1027, 70 Euro și cheltuielile de asistență juridică acordată în cadrul cauzei penale în sumă de 20 500 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică acordate în prezenta pricină în sumă de 11 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasată din contul bugetului de stat, prin

intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul lui Munteanu Ivan suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 11000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, au fost admise apelurile declarate de către Munteanu Ivan, Ministerul Justiției și Procuratura Generală a RM, casată hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016 în partea reparării prejudiciului moral și încasării cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza penală, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Munteanu Ivan suma de 11000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza penală și suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 21 martie 2016 a fost menținută.

Analizând circumstanțele expuse și prin prisma normelor de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că contrar standardelor procedurale recunoscute, prima instanță a omis să se expună asupra pretenției lui Munteanu Ivan cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică acordate în prezenta pricină în sumă de 11 000 lei.

Examinând pricina în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău de asemenea nu s-a expus în privința pretenției date, neînlăturând astfel omisiunea admisă de către instanța de fond, contrar prevederilor art. 373 alin. (1) CPC, care consacră expres obligațiunea instanței de apel de a verifica în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Totodată, Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a ajuns la concluzia de a repara prejudiciul material în sumă de 11 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordate în cadrul cauzei penale, constatând eronat că conform contractului de asistență juridică nr. 19/2015 din 22 martie 2014, încheiat între CA „Radu Dumneanu” și Munteanu Ivan, costul serviciilor juridice constituie suma de 11 000 lei (f.d. 22) și potrivit ordinului de încasare a numerarului recurentul-reclamant a achitat în total în contul CA „Radu Dumneanu” suma de 11 000 lei (f.d. 24), în calitate de cheltuieli suportate în legătură cu cauza penală.

Or, potrivit pct. 5 din contractul de asistență juridică, pentru serviciile prestate clientul va achita avocatului suma de 1000 euro, convertită în valută națională, și nu 11 000 lei cum a indicat instanța de fond, iar suma achitată în total de către Munteanu Ivan pentru acordarea asistenței juridice în cadrul cauzei penale constituie 20 500 lei, conform bonului de plată seria WL Nr. 347704 în sumă de 9500 lei și bonului seria WL Nr. 347722 în sumă de 11 000 lei (f.d. 24-25).

În decizia din 16 iunie 2016, instanța de apel a constatat corect că suma achitată pentru acordarea asistenței juridice în cadrul cauzei penale a constituit 20 500 lei, însă, ajungând la concluzia că prima instanță justificat a încasat doar 11 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru cauza penală ca fiind cheltuieli reale, necesare și rezonabile, nu a indicat în dispozitivul deciziei că în rest, pretenția dată se respinge, în condițiile în care Judecătoria Buiucani mun.

Chișinău a omis să se expună în privința sumei de 9500 lei cu titlu de asistență juridică.

De asemenea, instanța de fond a omis să se expună și asupra pretenției înaintate de către Munteanu Ivan privind repararea prejudiciului material ce constă din cheltuielile de transport suportate pentru deplasarea la organul de urmărire penală în sumă de 1027, 70 Euro. La rândul său, Curtea de Apel Chișinău în decizia recurată a indicat că prima instanță corect a respins pretenția dată, deoarece este neîntemeiată. Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că pretenția menționată nu a fost examinată de către instanțele ierarhic inferioare, ceea ce contravine standardelor procedurale recunoscute.

În consecință, instanța de recurs conchide că la caz exigențele legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești nu au fost respectate.

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei), ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Date fiind cele relevate, se constată cu certitudine că instanța de fond a soluționat pricina fără a se expune asupra tuturor pretențiilor invocate în acțiune, iar instanța de apel, contrar obligațiilor de verificare ce îi revin conform legii, a menținut hotărârea instanței inferioare fără a remedia omiterile admise de către prima instanță.

Se reiterează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Ținând cont de imposibilitatea instanței de recurs de a corecta respectivele omisiuni de procedură și reiterând inexistența temeiurilor legale pentru a remite pricina spre rejudecare în instanța de fond (art.432 alin.(3) lit.d) și f) CPC), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează asupra remiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârile judecătorești pronunțate nu satisfac standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc și că s-a constatat într-o manieră certă încălcarea normelor de drept procedural, omisiuni care nu pot fi corectate de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, și având în vedere lipsa

temeiurilor legale de a restitui cauza spre rejudecare în prima instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de către Munteanu Ivan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Munteanu Ivan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Munteanu Ivan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii și compensarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu